

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Monika Koba

w sprawie z wniosku H. M.

z udziałem K. M.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2022 r.,

na skutek wniosku uczestnika postępowania o sprostowanie postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2021 r., sygn. akt I CSKP 110/21,

prostuje oczywiste błędy rachunkowe w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2021 r., sygn. akt I CSKP 110/21 w ten sposób, że w punkcie II (drugim) ppkt VI (szósty) lit. b) kwotę 146 175,84 (sto czterdzieści sześć tysięcy sto siedemdziesiąt pięć 84/100) złotych zastępuje kwotą 114 087 (sto czternaście tysięcy osiemdziesiąt siedem) złotych, a w punkcie II (drugim) ppkt VI (szósty) lit. e) kwotę 130 707,23 (sto trzydzieści tysięcy siedemset siedem 23/100) złotych zastępuje kwotą 136 824,46 (sto trzydzieści sześć tysięcy osiemset dwadzieścia cztery 46/100) złotych,

oraz z urzędu prostuje oczywiste omyłki pisarskie w ten sposób, że oznaczenie pkt II (drugiego) ppkt "XI" (jedenastego) zastępuje oznaczeniem punkt "III", a zwrot "oddala obie apelację" zastępuje zwrotem "oddala obie apelacje".

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu skargi kasacyjnej wnioskodawczynie wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 stycznia 2019 r., V Ca (...) wydanego w sprawie z wniosku H. M. z udziałem K. M. o podział majątku wspólnego wydał na posiedzeniu niejawnym postanowienie z 2 kwietnia 2021 r., I CSK (...) o treści:

„I. uchyla zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 stycznia 2019 r. sygn. akt V Ca (...) w części oddalającej apelację wnioskodawczynie (pkt II);

II. zmienia postanowienie Sądu Rejonowego w P. z dnia 6 kwietnia 2018 r. sygn. akt I Ns (...) w ten sposób, że nadaje mu następujące brzmienie:

I. ustala, że w skład majątku wspólnego małżeńskiego wnioskodawczynie H. M. i uczestnika K. A. M. wchodzi następujące i pozostające do podziału składniki majątkowe:

1/ samochód osobowy Renault Modus o numerze rejestracyjnym (...) oraz numerze VIN (...) o wartości 12 600 (dwanaście tysięcy sześćset) złotych;

2/ wierzytelność z tytułu prowadzenia na rzecz uczestnika K. A. M. w Banku (...) S.A. z siedzibą w W. rachunku bankowego o nr (...) o wartości 1895,43 (tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt pięć 43/100) złotych;

3/ wierzytelność z tytułu prowadzenia na rzecz uczestnika K. A. M. w Banku (...) S.A. z siedzibą w W. walutowego rachunku bankowego nr (...) w dolarach USA o wartości 1 146,49 (tysiąc sto czterdzieści sześć 49/100) złotych;

4/ wierzytelność z tytułu prowadzenia na rzecz uczestnika K. A. M. w Banku (...) S.A. z siedzibą w W. walutowego rachunku bankowego nr (...) w euro o wartości 4513,06 (cztery tysiące pięćset trzynaście 06/100) złotych;

5/ wierzytelność z tytułu prowadzenia na rzecz wnioskodawczynie H. M. w Banku (...) w W. S.A. z siedzibą w W. rachunku bankowego nr (...) o wartości 8912,94 (osiem tysięcy dziewięćset dwanaście, 94/100) złotych;

6/ wierzytelność z tytułu prowadzenia na rzecz wnioskodawczynie H. M. w I. S.A. z siedzibą w K. rachunku bankowego nr (...) o wartości 0,67 (67/100);

7/ para foteli obitych materiałem w paski o łącznej wartości 400 (czteryście) złotych;

8/ stolik okrągły o wartości 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych;

9/ kanapa w kolorze wrzosu o wartości 1800 (tysiąc osiemset) złotych;

10/ zdjęcie S. M. w ubraniu do chrztu w ramce o wartości 25 złotych;

11/ zdjęcie S. M. w stroju komunijnym ze świecą i obrazkiem w ramce o wartości 25 złotych;

12/ zdjęcie S. M. w czerwonym stroju z żółtą zabawką w ramce o wartości 25 złotych;

13/ zdjęcie S. M. ubranego w ciemny sweter z białym kołnierzykiem w ramce o wartości 25 złotych;

14/ zdjęcie S. M. - widok przez dziurkę od klucza o wartości 25 złotych;

15/ zdjęcie S. M. w jasnej bluzie trzymającego dłonie na biodrach o wartości 25 złotych;

16/ zdjęcie S. M. w jasnej bluzie trzymającego ręce przy kieszeniach od spodni o wartości 25 złotych;

17/ zdjęcie S. M. w bluzie na tle morza o wartości 25 złotych;

18/ zdjęcie S. M. z kotem o wartości 25 złotych;

19/ zdjęcie S. M. z wierszem w ramce o wartości 50 złotych;

20/ zdjęcie S. M. w stroju marynarza w ramce o wartości 25 złotych;

21/ zdjęcie S. M. z inną osobą w ramce o wartości 25 złotych;

22/ zdjęcie S. M. z zegarem w tle w ramce o wartości 60 złotych;

23/ zdjęcie S. M. w garniturze z muszką w ramce o wartości 60 złotych;

24/ zdjęcie S. M. z psem w ramce o wartości 60 złotych;

25/ zdjęcie S. M. w odwróconej czapce z daszkiem o wartości 25 złotych;

26/ zdjęcie S. M. przy mikrofonie o wartości 25 złotych;

27/ zdjęcie S. M. w czerwonym swetrze o wartości 25 złotych;

28/ zdjęcie S. M. grającego na flecie o wartości 25 złotych;

29/ nekrolog w ramce o wartości 30 złotych;

30/ kalendarz ze zdjęciem syna stron postępowania o wartości 50 złotych;

31/ pojemnik porcelanowy w kształcie jaja o wartości 200 (dwieście) złotych;

32/ kwota 62 495 (sześćdziesiąt dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt pięć) złotych stanowiąca równowartość ruchomości zbytych przez H. M.;

33/ kwota 59 074,52 (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemdziesiąt cztery 52/100) złotych stanowiąca równowartość jednostek rozrachunkowych zgromadzonych przez H. M. w N.;

II. ustalić, że H. M. dokonała nakładów na majątek wspólny H. M. i K. A. M. o wartości 845 280,40 (osiemset czterdzieści pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt 40/100) złotych;

III. ustalić, że K. A. M. dokonał nakładów na majątek wspólny H. M. i K. A. M. o wartości 20 000 (dwudziestu tysięcy) złotych;

IV. dokonać podziału majątku wspólnego H. M. i K. A. M. w ten sposób, że:

a/ składniki majątkowe wskazane w punkcie I ppkt 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 32, 33 przyznać na własność H. M.;

b/ składniki majątkowe wskazane w punkcie I ppkt 1, 2, 3, 4, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30 przyznać na własność K. A. M.,

c/ zasądzić od H. M. na rzecz K. A. M. tytułem dopłaty kwotę 56 366,03 (pięćdziesiąt sześć tysięcy trzysta sześćdziesiąt sześć 03/100) złotych płatną w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia następnego po terminie zapłaty do dnia zapłaty;

d/ zobowiązać H. M., aby wydała K. A. M. składniki opisane w pkt I ppkt 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30 w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się postanowienie;

V. zasądzić od wnioskodawczyni H. M. na rzecz uczestnika K. A. M. kwotę 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych płatną w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia;

VI. zasądzić od K. A. M. na rzecz H. M. kwotę 422 640,20 (czterysta dwadzieścia dwa tysiące sześćset czterdzieści 20/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi:

a/ od kwoty 170 504,50 (sto siedemdziesiąt tysięcy pięćset cztery 50/100) złote za okres od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

b/ od kwoty 146 175,84 (sto czterdzieści sześć tysięcy sto siedemdziesiąt pięć 84/100) złotych liczonymi od dnia 9 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty liczonym od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

c/ od kwoty 500 (pięćset) złotych liczonymi od dnia 17 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

d/ od kwoty 724,24 (siedemset dwadzieścia cztery 24/100) złotych liczonymi od dnia 22 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty;

e/ od kwoty 130 707,23 (sto trzydzieści tysięcy siedemset siedem 23/100) złotych liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

VII. oddalić w pozostałym zakresie roszczenia wnioskodawczynie H. M. i uczestnika K. A. M. podnoszone w ramach niniejszej sprawy o podział majątku wspólnego;

VII. oddalić wniosek o nadanie orzeczeniu w części rygoru natychmiastowej wykonalności;

VIII. ustalić, że każda ze stron we własnym zakresie ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie;

IX. nakazać pobranie od wnioskodawczynie H. M. oraz uczestnika K. A. M. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w P. kwoty po 13 103,56 złotych tytułem nieopłaconych kosztów sądowych;

X. w pozostałej części oddać apelację i skargę kasacyjną wnioskodawczynie, znosząc wzajemnie koszty postępowania apelacyjnego i kasacyjnego."

Postanowienie z 2 kwietnia 2021 r. zostało sprostowane postanowieniem Sądu Najwyższego z 27 września 2021 r., I CSKP 110/21 (k. 164) w ten sposób, że wykreślono „literę I” przed sygnatury sprawy w komparycji, ponowny punkt oznaczony jako „VII” oznaczono jako punkt „VIII” a punkty „VIII, IX i X” oznaczono jako punkty „IX, X i XI” a w punkcie XI po słowie „oddają” dodano słowo „obie”. Ponadto postanowieniem Sądu Najwyższego z 14 października 2021 r. (k. 169) sprostowano postanowienie tego Sądu z 2 kwietnia 2021 r. co do oznaczenia sygnatury akt sprawy na I CSKP 110/21.

W piśmie procesowym z 10 stycznia 2022 r. pełnomocnik uczestnika K. M. wniósł o sprostowanie błędu rachunkowego zawartego w punkcie II ppkt VI postanowienia Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2021 r., I CSKP 110/21. Wskazał, że w tym punkcie postanowienia zasądzono od K. A. M. na rzecz H. M. kwotę 422 640,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi:

a/ od kwoty 170 504,50 zł za okres od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

b/ od kwoty 146 175,84 zł liczonymi od dnia 9 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty liczonym od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

c/ od kwoty 500 zł liczonymi od dnia 17 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

d/ od kwoty 724,24 zł liczonymi od dnia 22 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty;

e/ od kwoty 130 707,23 zł liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Suma powyższych kwot daje łącznie kwotę 448 611,81 zł, a nie wskazaną prawidłowo w treści postanowienia łączną kwotę 422 640,20 zł. Wskazana w treści postanowienia kwota 146 175,84 zł nie znajduje podstaw w dokonanych przez Sąd Najwyższy ustaleniach zwartych w uzasadnieniu tego orzeczenia. Zasądzona przez Sąd Najwyższy kwota (422 640,20 zł) powinna być wyższa od kwoty zasądzonej przez Sąd Okręgowy (416 522,97 zł) o kwotę 6117,23 zł, bowiem o dwukrotność tej kwoty wzrosła wartość ustalonych przez Sąd Najwyższy nakładów H. M. na majątek wspólny w wysokości 845 280,40 zł, względem kwoty ustalonej przez Sąd Okręgowy (833 045,94 zł).

Wnioskodawczyni wniosła o oddalenie wniosku o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 350 § 1 k.p.c., sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Poprzez art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. przepis ten ma odpowiednie zastosowanie także do wyroków Sądu Najwyższego wydanych w postępowaniu kasacyjnym. Przepisy te poprzez także art. 361 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. mają także zastosowanie do postanowień wydanych przez Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym w sprawach nieprocesowych. Sprostowaniu podlega zarówno sentencja wyroku, jak i jego uzasadnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 1976 r., III CZP 12/76, OSPiKA 1972, nr 2, poz. 26). W orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak również w piśmiennictwie jednolicie przyjmuje się, co Sąd Najwyższy w składzie wyznaczonym do rozpoznania wniosku powódki podziela, że sprostowanie wyroku nie może doprowadzić do zmiany rozstrzygnięcia sprawy, czy też do naprawy poważniejszych wad orzeczenia (por.

postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 1999 r., III RN 24/99, OSNP 2000, nr 12, poz. 456 oraz z dnia 31 stycznia 2007 r., II CSK 314/06, nie publ.). W orzecznictwie dopuszczono jednak możliwość sprostowania sentencji wyroku wobec jego sprzeczności z uzasadnieniem w sytuacji wystąpienia oczywistego błędu rachunkowego możliwego do stwierdzenia na podstawie ustaleń zawartych w uzasadnieniu wyroku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 1972 r., I PZ 40/72, OSNCP 1973, nr 5, poz. 87). Taka sytuacja zachodzi w odniesieniu do postanowienia Sądu Najwyższego w zakresie objętym wnioskiem uczestnika o sprostowanie.

Zaskarżonym skargą kasacyjną postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z 15 stycznia 2019 r., V Ca (...) w punkcie I ppkt 6 zmieniono zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w P. z 6 kwietnia 2018 r., I Ns (...) w ten sposób, że po punkcie I dodano punkt o treści: „II. ustalić, że H. M. dokonała nakładów na majątek wspólny H. M. i K. M. o wartości 833 045,94 zł.” Ponadto w punkcie I ppkt 10 zmieniono w tym orzeczeniu numerację i punkt V oznaczono jako punkt VI nadając mu treść: „VI. Zasądzić od K. A. M. na rzecz H. M. kwotę 416 522,97 zł (czterysta szesnaście tysięcy pięćset dwadzieścia dwa złote dziewięćdziesiąt siedem groszy) wraz z:

1. odsetkami ustawowymi od kwoty 170 504,50 zł (sto siedemdziesiąt tysięcy pięćset cztery złote pięćdziesiąt groszy) liczonymi od dnia 05 stycznia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty liczonymi od dnia 01 stycznia 2106 roku do dnia zapłaty;
2. odsetkami ustawowymi od kwoty 114 087 zł (sto czternaście tysięcy osiemdziesiąt siedem złotych) liczonymi od dnia 09 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty liczonym od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
3. odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 500 (pięćset złotych) liczonymi od dnia 17 marca 2016 roku do dnia zapłaty;

4. odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 724,24 (siedemset dwadzieścia cztery złote i dwadzieścia cztery grosze) liczonymi od dnia 22 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty;
5. odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 130 707,23 (sto trzydzieści tysięcy siedemset siedem złotych i dwadzieścia trzy grosze) od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;”.

Jak wynika z uzasadnienia i jego sentencji postanowienia Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2021 (k. 177-191), skarga kasacyjna wnioskodawczynie została uwzględniona w części. W szczególności Sąd Najwyższy uznał, że skoro ostatnim dniem wspólności majątkowej był 28 stycznia 2008 r. to na ten dzień powinny być ustalane salda na kontach. Z tej też przyczyny wierzytelność z tytułu prowadzenia przez wnioskodawczynię rachunku bankowego w Banku (...) w W. powinna wynosić 8912,94 zł a nie 20 767,39 zł. Odnosząc się do zarzutu skargi kasacyjnej błędnego rozstrzygnięcia co do rozliczenia jednostek rozrachunkowych OFE wskazał, że środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków należą do majątku wspólnego (art. 31 § 2 pkt 3 k.r.o.). jednak zgodnie z art. 126 u.o.f.f.e., jeżeli małżeństwo uległo rozwiązaniu lub zostało unieważnione, środki zgromadzone na rachunku członka funduszu przypadające byłemu współmałżonkowi w wyniku podziału majątku wspólnego są przekazywane w ramach wypłaty dokonywanej przez otwarty Fundusz. Jest to zatem odrębny tryb rozliczania jednostek leżący w gestii Funduszu. Z dniem ustalenia prawa do emerytury środki są przekazywane za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dochody budżetu państwa a umowa z funduszem staje się nieważna z mocy prawa. Nie ma jednak podstaw do zakwestionowania zasady przyjętej przez Sąd drugiej instancji, że byłoby sprzeczne z zasadami współżycia, gdyby w sytuacji, gdy jeden z małżonków przechodzi na wcześniejszą emeryturę nie informując o tym drugiego małżonka, to tylko on korzysta z tych jednostek w zakresie emerytury i pozbawia drugiego prawa do należnej mu części. Skoro nie ulega wątpliwości, że w dacie ustania wspólności jednostki rozliczeniowe były, to należy je traktować tak jakby wnioskodawczynie pozbyła się ich bez zgody małżonka. W tej sprawie mieć należy jednak na uwadze zakres żądania uczestnika, który wskazywał na wartość

jednostek w kwocie 59 074,52 zł i wnosił o zasądzenie z tego tytułu $\frac{1}{2}$ tej kwoty, tj. 29 537,26 zł. Nie było zatem podstaw do przyjęcia rzeczywistej wartości jednostek na datę orzekania i zasądzenia jej połowy, lecz zgodnie z żądaniem uczestnika kwoty 29 537,26 zł.

Sąd Najwyższy podzielił zarzut skarżącej co do niezaliczenia do nakładów na nieruchomość wspólną opłat telefonicznych. Wnioskodawczyni, która w celu uniknięcia problemów z płatnościami uiszczala opłaty w kwocie 12 234,46 zł, należy się zwrot z tego tytułu połowy, tj. kwoty 6117,23 zł.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z 2 kwietnia 2021 r. uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego i zmienił postanowienie Sądu Rejonowego, nadając mu nowe brzmienie. Zmiana dotyczyła punktu I.5, w zakresie stanu na koncie bankowym i I.33 w zakresie wartości jednostek rozliczeniowych, punktu II co do nakładów na majątek wspólny podwyższonych o koszty telefonu, punktu IV c w zakresie dopłaty należnej uczestnikowi (wartość majątku obniżyła się o 50 497,66 zł tj. do kwoty 154 073 zł, a zatem udziały stron wynoszą po 77 036,55 zł; wnioskodawczyni otrzymała o 50 643,21 zł mniej, tj. rzeczy o wartości 133 402,58 zł, a zatem dopłata wynosi kwotę 56 366,03 zł) i punktu VI w zakresie kwoty należnej wnioskodawczyni z tytułu nakładów podwyższonej o $\frac{1}{2}$ kosztów telefonu.

W świetle uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2021 r. jednoznacznie wynika, że uznanie za uzasadnionego zarzutu dotyczącego nieuwzględnienia wartości nakładów dokonanych przez wnioskodawczynię na nieruchomość wspólną w kwocie 12 234,46 zł spowodowała zmianę w stosunku do rozstrzygnięć Sądu Okręgowego taką, że ustalona przez Sąd Okręgowy wartość tych nakładów (punkt I ppkt 6 pkt II postanowienia Sądu Okręgowego) w kwocie 833 045,94 zł została podwyższona o wartość tych nakładów do kwoty 845 280,40 zł (punkt II ppkt II postanowienia Sądu Najwyższego), a spłata z tego tytułu od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni wynosząca $\frac{1}{2}$ wartości nakładów zasądzona przez Sąd Okręgowy w kwocie 416 522,97 zł (punkt I ppkt 10 pkt VI postanowienia Sądu Okręgowego) została podwyższona do kwoty 422 640,20 zł (punkt II ppkt VI postanowienia Sądu Najwyższego). Jednocześnie Sąd Najwyższy uznał za nieuzasadnione te zarzuty skargi kasacyjnej, w których wnioskodawczyni dążyła do

zakwestionowania dat początkowych, od których zasądził Sąd Okręgowy odsetki od poszczególnych kwot składających się na ogólną kwotę 416 522,97 zł zasądzoną przez Sąd Okręgowy od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie tytułem zwrotu połowy wartości nakładów dokonanych przez wnioskodawczynię na nieruchomość wspólną (punkt I ppkt 10 pkt VI postanowienia Sądu Okręgowego). W końcowej części uzasadnienia postanowienia z 2 kwietnia 2021 r. Sąd Najwyższy stwierdził bowiem, że „Brak jest również podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu drugiej instancji w części dotyczącej odsetek ustawowych, bo nie można przypisać nieprawidłowości w ustaleniu ich biegu początkowego”.

W świetle tak ocenionych przez Sąd Najwyższy zarzutów skargi kasacyjnej i rozliczenia przedstawionego w uzasadnieniu postanowienia tego Sądu z 2 kwietnia 2021 r. zasądzenie odsetek od kwoty 146 175,84 zł (punkt II ppkt VI lit. b) postanowienia Sądu Najwyższego) od dnia 9 października 2014 r. zamiast od kwoty częściowej 114 087 zł, zasądzonej przez Sąd Okręgowy (punkt I, ppkt 10 pkt VI pkt 2 postanowienia tego Sądu), uznać należy za oczywisty błąd rachunkowy skutkujący tym, że częściowe kwoty, od których zasądzono odsetki, przewyższają łączną kwotę, na którą te kwoty częściowe się składają. Z tych względów sprostowano oczywiste błędy rachunkowe zawarte w postanowieniu Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2021 r., I CSKP 110/21 w ten sposób, że w punkcie II ppkt VI lit. b) kwotę 146 175,84 (sto czterdzieści sześć tysięcy sto siedemdziesiąt pięć 84/100) złotych zastąpiono kwotą 114 087 (sto czternaście tysięcy osiemdziesiąt siedem) złotych, a w punkcie II ppkt VI lit. e) kwotę 130 707,23 (sto trzydzieści tysięcy siedemset siedem 23/100) złotych zastąpiono kwotą 136 824,46 (sto trzydzieści sześć tysięcy osiemset dwadzieścia cztery 46/100) złotych. Ponieważ łączna kwota zasądzona od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie tytułem zwrotu połowy wartości nakładów na nieruchomość wspólną została podwyższona o kwotę 6 117,23 zł należało jednocześnie o tę wartość podwyższyć kwotę 130 707,23 zł zasądzoną wcześniej przez Sąd Okręgowy z odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Pominięcie tej kwoty wynikało również z oczywistego błędu rachunkowego. Z uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2021 r. nie wynika bowiem, aby odsetki od kwoty dodatkowo zasądzonej przez Sąd Najwyższy od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie należały się za okres przed uprawomocnieniem się orzeczenia. W wyniku dokonanego

sprostowania łączna kwota 422 640,20 zł zasądzona od uczestnika na rzecz wnioskodawcy w punkcie II ppkt VI postanowienia Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2021 r. stanowi sumę kwot częściowych wymienionych w tym punkcie rozstrzygnięcia pod literami a), b), c), d) i e).

Rozpoznając wniosek o sprostowanie Sąd Najwyższy z urzędu dostrzegł też konieczność sprostowania dodatkowych oczywistych omyłek pisarskich zawartych w postanowieniu Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2021 r. Dotyczy to oznaczenia numeracji poszczególnych rozstrzygnięć zawartych w tym orzeczeniu. Punkt II postanowienia Sądu Najwyższego zawiera zmienioną treść postanowienia Sądu pierwszej instancji, wobec czego nie może zawierać rozstrzygnięcia ujętego w punkcie II ppkt XI o oddaleniu apelacji i skargi kasacyjnej oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, o których nie orzekał Sąd pierwszej instancji, lecz Sąd Najwyższy. Z tych względów oznaczenie punktu II ppkt XI zastąpiono oznaczeniem tego rozstrzygnięcia jako punkt III. W zawartym w nim rozstrzygnięciu błędnie użyto sformułowania „oddala obie apelację” zamiast, prawidłowo „oddala obie apelacje”. Z tych przyczyn na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c., art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.